

Ξενοφώντος *Ἑλληνικά*, 2.3.§55.3-56

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Τράβηξαν, λοιπόν, μαζί τους τον Θηραμένη οι Έντεκα μέσα από την Αγορά, ενώ αυτός διαμαρτυρόταν με πολύ δυνατή φωνή για όσα του έκαναν. Διηγούνται και τούτη την κουβέντα του Θηραμένη: όταν του είπε ο Σάτυρος ότι θα μετανιώσει αν δεν σιωπήσει, ρώτησε: «Ὡστε αν σωπάσω δεν θα μετανιώσω;» Λένε ακόμα πως αφού τον ανάγκασαν να πει το κώνειο για να τον θανατώσουν, έχυσε τις τελευταίες σταγόνες —όπως στον «κότταβο»— λέγοντας: «Στην υγεία του αγαπητού μου Κριτία!» Το ξέρω ότι τέτοιες κουβέντες δεν αξίζει ν' αναφέρονται· ωστόσο βρίσκω αξιοθαύμαστο σ' αυτόν τον άνθρωπο ότι ακόμα και μπροστά στον θάνατο δεν έχασε μήτε την αυτοκυριαρχία μήτε το χιούμορ του. (μτφ. Ρ. Ρούφου, Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ, 2012)

B. Και αυτοί (= οι έντεκα) έσυραν τον άντρα περνώντας (τον) μέσα από την αγορά, ενώ αυτός φώναζε με πολύ δυνατή φωνή τι πάθαινε. Λένε και αυτήν τη **φράση** αυτού. Μόλις του είπε ο Σάτυρος ότι **θα κλάψει**, αν δε σωπάσει, **του απάντησε ρωτώντας**: «Αν σιωπώ, είπε, άραγε δεν **θα κλάψω**;» Και όταν έπινε το κώνειο, πεθαίνοντας **δια της βίας**, λένε ότι αυτός, αφού **έριξε μακριά** (σταγόνα-σταγόνα) **το κρασί που είχε απομείνει στο ποτήρι**, όπως στο παιχνίδι με τον «κότταβο», είπε: «αυτό **στην υγεία του όμορφου Κριτία**». Και δεν αγνοώ, βέβαια, αυτό, ότι δηλαδή αυτά δεν (είναι) αποφθέγματα αξιόλογα, όμως κρίνω αξιοθαύμαστο αυτό το στοιχείο του άντρα, το ότι δηλαδή ακόμα και την ώρα που πλησίαζε ο θάνατος δεν έλειψε μήτε **η αυτοκυριαρχία** μήτε **η ετοιμότητα του πνεύματος**. (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου σ. 88

5. εικός, καθορᾶν-όρῶσα, πλήρες, άποφθέγματα, κρίνω

8. 1-γ (σ.29), 2-β (σ.30), 3-γ (σ.30), 4-β (σ.30), 5-γ (σ.33)